

Nr 338.

Av herr **Osvald**, om uppförande å ordinarie stat av befattningen som överinspektör och chef för fiskeristyrelsens tillsynsavdelning.

När 1942 års riksdag beslöt inrättandet av fisketillsynsmyndigheten såsom avlösare för den sedan år 1937 verksamma provisoriska tillsynsmyndigheten rörande vattenförorening, följde riksdagen departementschefens förslag att placera befattningen såsom fisketillsynsmyndighet med tjänstetiteln överinspektör i lönegrad Eo 28 (nuvarande Ce 31). I de sakkunnigas betänkande (SOU 1939: 40) hade lönegraden A 30 (nuvarande Ca 33) föreslagits, lantbruksstyrelsen hade med hänsyn till befattningens ansvarsfulla, självständiga och permanenta natur föreslagit A 29, statskontoret motsatte sig icke 29 lönegraden men föreslog Eo 29, och lönenämnden kunde icke tillstyrka högre placering än A 28 med erinran, att en byrådirektör å lantbruksstyrelsens fiskeribyrå tillhörde denna lönegrad. (Sistnämnda befattning är sedan år 1948 omäändrad till byråchefsbefattning.)

I 1943 års statsverksproposition kunde departementschefen icke tillstyrka, »att en ändring av överinspektörens löneställning vidtogs redan för nästa budgetår». Lantbruksstyrelsen hade då föreslagit lönegraden Eo 29, då styrelsen med hänsyn till läget icke ville vidhålla tidigare förslag; lönenämnden kunde icke tillstyrka högre placering än i lönegrad A 28.

År 1945 förklarar sig departementschefen icke beredd att »för nästa budgetår förorda någon ändring i fråga om överinspektörstjänstens lönegradsplacering». Lantbruksstyrelsen hade nu åter föreslagit Eo 29, och statskontoret hade förklarat sig vidhålla sin tidigare uttalade uppfattning, att befattningen borde hänföras till 29 lönegraden, men icke ansett sig kunna tillstyrka ändring redan från och med nästa budgetår, då löneställningen blivit föremål för prövning så nyligen.

År 1946 anser departementschefen, att med överförande å ordinarie stat »torde få anstå ännu någon tid» samt att icke heller i övrigt förändring beträffande överinspektörens löneställning borde vidtagas. Lantbruksstyrelsen hade på starka skäl föreslagit A 29. Statskontoret hade icke något att erinra emot lantbruksstyrelsens förslag; lönenämnden tillstyrkte i vad avsåg ordinarie sättnings.

I särskild proposition (nr 49) den 23 januari 1948 ang. inrättande av fiskeristyrelse kan departementschefen fortfarande icke tillstyrka någon förändring. Utredningen (av år 1946) hade föreslagit A 29 (Ca 32), vilket

förslag biträtts av lantbruksstyrelsen. Statskontoret hade, därest icke särskild föredragandetjänst såsom förste byråinspektör i A 26 inrättades, ej något emot placering i Ca 32. Lönenämnden sade sig icke hava frångått sin tidigare ståndpunkt (A 28 = Ca 31).

År 1949 betraktades hela fiskeristyrelsen såsom en ny organisation, och ändring vidtogs icke. Fiskeristyrelsen hade hemställt om utbyte mot förste byrådirektörstjänst i Ca 33 och därvid bl. a. framhållit, att styrelsens förläggning till Göteborg medförde, att överinspektörens självständiga handläggning av tillsynsavdelningens ärenden icke hade undergått någon förändring genom styrelsens inrättande. Statskontoret ansåg ändring ej böra ifrågakomma; lönenämnden vidhöll 31 lönegraden.

Innevarande år har departementschefen icke kunnat tillstyrka, att överinspektörsbefattningen skall överföras å ordinarie stat, vilket fiskeristyrelsen föreslagit och statskontoret icke motsatt sig.

Befattningen såsom överinspektör innebär chefskap för fiskeristyrelsens till Lovön vid Drottningholm förlagda tillsynsavdelning med en personal på tillhoppa 6 (efter den 1 juli 1950 7) personer, med tjänste- och laboratorielokaler och en omfattande såväl vetenskaplig som administrativ verksamhet inom ett område, som ställer stora krav på biologiskt, kemiskt, hygieniskt och tekniskt kunnande samt administrativ erfarenhet. Avdelningen är större än någondera av styrelsens fackbyråer och arbetar självständigare än dessa. Det synes synnerligen svårt att uppleta motiv för att befattningen icke skulle vara en byråchefsbefattning.

Tillsynsavdelningen har till uppgift att övervaka tillämpningen av vattenslagen i vad denna berör våra vattens förorening ur fiskeri-, naturskydds- och i viss mån sanitär synpunkt och arbetar jämlikt särskild lag om tillsyn över vattendrag etc. den 20 juni 1941 (nr 615). Som lantbruksstyrelsen vid flera tillfällen framhållit, måste befattningen såsom avdelningens chef anses vara av synnerligen permanent natur. Skäl torde saknas, varför befattningen, vars innehavare alltifrån tillsynsmyndighetens tillkomst år 1937 har 37 års väl vitsordad tjänstgöring i statstjänst, varav 28 år inom fiskeridadministrationen, icke skulle vara placerad å ordinarie stat.

I sammanhanget torde böra erinras därom, att de biologiska laboratorsbefattningarna vid fiskeristyrelsens undersökningsanstalter nyligen överförts på ordinarie stat, vid undersöknings- och försöksanstalten för sötvattensfisket år 1946 efter förslag av lantbruksstyrelsen, vid havsfiskelaboratoriet år 1948 efter motioner i båda kamrarna (I: 253 och II: 404).

Då det i rådande läge icke synes lämpligt att föreslå någon förändring av lönegradsplacering, hur viktig en placering i byråchefstjänst än vore, är ett överförande å ordinarie stat av nämnda överinspektörsbefattning en åtgärd, som synes vara synnerligen skälig.

Med stöd av det anförda hemställs,

att riksdagen vid behandlingen av statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln, punkt 142 (I: 1) måtte besluta, att befattningen såsom överinspektör och chef för fiskeristyrelsens tillsynsavdelning skall överföras å ordinarie stat.

Stockholm den 26 januari 1950.

Hugo Osvald.
